

Landskap: *H. allmand* Upptecknare: *Edbe Nilsson, Låvan*
 Härad: *Hök* Berättare: *Karl Isaksson, Hårsillt*
 Socken: *H. ishult* Berättarens yrke: *f.d. smide o. muare m. m.*
 Uppteckningsår: *1960* Född år *1885 i H. ishult*

Biografiska uppgifter om berättaren. s. 1

Träslöjd, vagnmakeri m. m. s. 1-6.

Resehandlare. s. 6

Hemstickerade saker till försäljning. s. 6-8.

Bröllop. s. 7.

Lömmerska. s. 8.

Tillverkning av tofflor. s. 9.
m. m.

Karl Isaksson är en verklig mångsysslare,
som är känd av många runtom i bygden.
Det är en reslig och ungdomlig 75-åring.
Han har ett litet ställe med 6 tunnland åker,
som ny brukas av en son, vilken också är
förmögare. T. har varit murare, har bl. a.
varit med om att bygga kyrkan i Hishult,
vilken nyssfördes åren 1901-02. Han har
lagat rågnstjul, bottnat om trätofflor,
restaurerat möbler, även finare stolar o. d.,
och klippit håret åt folk, och han håller
gå med dessa arbeten ännu. Dock säger
han, att han rent har sagt sig av med
att laga stjul nu. På äldre dagar har han
gå lediga stunder börjat sälja tupper,
naglar och gubbar m. m. i trä och i syn-
nerhet tupperna är mycket efterfrågade.
Folke kommer hem till honom och köper

dem, och han hinner knappast göra så många,
som han kan sälja.

- Far är född framme i Kisthult, i
det röda huset till höger om gamla bron.
Far var snickare och vagnmakare, och då kom
de med allt, som skulle lagas, till honom.
Far gjorde hela vagnar. Det var nog nästan
den ende i Kisthult, som gjorde det. Där
var vår uppåsk Nora Össjö-hälles också.

Far var född 1854. Han var nära 85 år, när
han dog 1939. Han höll på med vagnma-
keriet nästan ända tills han dog. Han
gjorde vid ljul och rullebora till sist.

Han stod där i verkstaden från morgon till
kväll. Det var bara de sista 14 dagarna
han inte kunde arbeta.

Farfar dog, när far var liten. Han
hade varit torpsare på Ockhult. En gång,

när de var nte och arbetade gm en åker, hade han sig mer att dricka i en källa. Då slutade hjärtat hos honom.

När far var 8 år, var han framme i byn och var vakkepåg. Han fick ligga nte om nätterna. Längre fram var han hos Hans Anderssons timmeraffär. Där började far stå och laga vagnar. De hade inga rejäla ljubringar då utan bara korta bitar.

När far skulle gifta sig, hade han köpt en gammal hus vid bron i Hilstedt, som var flyttat från Högaholma. Han hade verkstad i ena ändan och bodde i den andra. Sen byggde vi till verkstan, så där blev lite bättre plats.

Far hade att göra alltid. Där kom ju gärna dagligen folk till honom. Vintertid var det ju med städer och skällan och sånt

där. Det var ju mest med hästar de körde.
Men det första jag minns var det mycket
med oxar. Annars var där många häromkring,
som körde med kor. Jag körde också
med kor i början, när jag hade köpt det
här stället. Det var 1911, som jag tog
emot det här. 1920 bytte jag till mig
häst. Där var en gammal gråbo i N. Kung-
hultsbygge, som körde med kor, tills han
dog för bara en 5, 6 år sen.

De kom hem till far för att få kor-
rad ungdomar. De brade stockarna med
sig, och så tog far viss för alnen. Där
kunde komma folk ända ifrån Hannebad
~~Markaryd~~ Markaryd och andra gårdar i Småland.
Jag har också korrad ungdomar. Det är
bara ett par år sen jag brade en par
ungar. Jag har bradat en, som kom

ner till Skeninge gästgivarvärd.

Man fick vara fyra man till att dra
borret. Det gick bäst i solken. När man
var en 5 6 alnar in, var det färd så knu-
gigt. Man borrade från båda änderna.
Det längsta jag var med om att borra var
nog en 13, 14 alnar.

De flesta pumparna borrades hemme
vid verkstan. När gång kunde man iväg
och borra på ett ställe. Far hade ingenting
att köra med, så han tog aldrig nerad
Skåne för att borra pumpar. Men många,
som pålde baljor och kom nerad Skåne,
beställde av far och tog med sig en
pump ibland när de körde. Det var
sant som de hade fått beställningar
på. De körde med små hästar och
vagn. Det första jag minns var två

inga som hade såna här stora hästar som
de har nu. De hade mest nordvenska
hästar och ölänningar. Oskar Svenssons far
i Hishult reste till Öland och köpte
upp 10-12 st. hästar, som han sen
sälde ut till bönderna här omkring.

Det var inte så många resehand-
lare från själva kyrkbyn. De flesta hand-
larna var ifrån Kornhult och Norr Örsjö.

De hade små ställen, och för att tjäna
lite extra tog de omkring och handlade.
Här i byn var det mer lite större och
bärkraftigare ställen. Nu har de odlat
mycket i Kornhult och Norr Örsjö, så de
har nog lika mycket jord där.

Här förekom ju mycket, att de såd
och band strumpor och tröjor. Jakob Bengts-
son köpte hela vagnlasten islandsmull

i Köpenhamn. Vllen lämnade han nå till
bondhustrurna neråt Hallandsås och Våctorp.
Det var den förste, som började importera
den där islandsvullen. Det tjänade han
grova pengar på, för de som såg och band
hade ju nästan ingenting alls för det.
Jakob Bengtssons far hette Bengt
Jansson. Han hade tre söner, Jakob,
Sven och Johannes Bengtsson. Både Jakob
och Sven hade affär. Jakob hade leivat
med sin far. De hade bröllop i flera
dar då, och Jakob gick till "keackelons-
gillet" (keackelungsgillet) på ett bröllop. Det
var för dem som hade rest äreporten.
Hans far hade förbjudit honom att gå dit.
Det var efter det som Jakob Bengtsson
startade sitt eget och reste till Köpenhamn
och köpte ull. Det är nog en 85, 90

är son.

Oscar Svenssons far, Sven i Enagård lämnade också nåt ull och tog enud tröjorna. Han var själv tröjehandlare. Jakob Bengtsson hade hållit på i många år, innan Sven i Enagård började. ~~En~~ Sven var i Göteborg och Dalarna och sålde tröjor.

Mor var sömmerska. Här i byn var hon nästan den enda då. Där kunde vara en 3, 4 flickor som var och lärde att sy av henne! Så länge jag minns, sås hon hemma och sydde, men innan kunde hon vara ute på något ställe och sy också. Hon hade varit inne i Laholm och lärts av en gammal sömmerska. Alfred, min äldste bror, fick börja hjälpa till att sy. Sen var han i riktig skräddare i Göteborg. Han har varit skräddare här i

Hishult. Han var en rätt skicklig skräddare
och fick sy till storgubbar i Fagerhult.

Det var ingen av sönerna, som övertog
verkstan därhemma. När jag var liten, bör-
jade jag göra små vapnar, som jag körde
grus och potatis med. Jag stod där hemma
och snickrade lite grand. Jag hade gjort
lite möbler, innan jag gifte mig. Jag
har hållit på rätt mycket med tofflor.

Den som man kan börjat göra tofflor till
får man fortsätta med. Men nya gör
jag inte några vidare nu.